

Președintele
Thomas S. Monson

Chemarea Salvatorului de a sluji

Toți cei care au studiat matematica știu ce înseamnă un numitor comun. În cazul sfinților din zilele din urmă, există o trăsătură comună ce ne unește. Acea trăsătură comună este chemarea pe care o primește fiecare dintre noi de a ne îndeplini îndatoririle în împărăția lui Dumnezeu aici pe pământ.

Vă plângeți vreodată când vi se dă o chemare? Sau acceptați cu recunoștință fiecare șansă de a vă sluji frații și surorile, știind că Tatăl nostru Ceresc îi va binecuvânta pe cei cărora le dă chemări?

Sper că nu vom uita adevăratul obiectiv al ocaziilor prețioase de a sluji. Acel obiectiv, acel țel etern, este același despre care a vorbit Domnul și care se găsește în Perla de mare preț: „Pentru că, iată, aceasta este lucrarea Mea și slava Mea – să realizez nemurirea și viața veșnică a omului”¹.

Fie ca noi să ne amintim mereu că pelerina calității de membru în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă nu este o haină lejeră ci, mai degrabă, o robă a responsabilității. Îndatorirea noastră, pe lângă aceea de a salva pe alții, este de a-i îndruma către împărăția celestială a lui Dumnezeu.

Mergând de bunăvoie pe calea slujirii a lui Dumnezeu, nu vom fi niciodată în situația cardinalului Wolsey

al lui Shakespeare. După ce puterea i-a fost luată după o viață de slujire față de regele său, el a declarat cu tristețe:

*Pe Dumnezeul meu de l-aș fi slujit cu jumătate
din acel zel*

*Cu care am slujit regelui meu, El nu m-ar fi lăsat
La vârsta mea, neprotejat în fața dușmanului*².

Ce fel de slujire ni se cere din cer? „Domnul cere inima și un suflet binevoitor; și cei care sunt binevoitori și supuși vor mânca cele mai bune roade ale ținutului Sionului în aceste zile din urmă.”³

Mă opresc când mă gândesc la cuvintele președintelui John Taylor (1808–1887): „Dacă nu vă îndepliniți chemările cu credință și sârguință, Dumnezeu vă va face răspunzători pentru aceia pe care i-ați fi putut salva dacă v-ați fi făcut datoria”⁴.

Viața lui Isus când a slujit printre oameni este asemena unui reflector incandescent al bunătății. „Sunt în mijlocul vostru ca cel ce slujește la masă”⁵, a declarat Isus când a dat putere picioarelor schilodului, vedere ochilor orbului, auz urechilor surdului și viață trupului celui mort.

Prin pilda bunului samaritean, Învățătorul ne-a învățat să ne iubim aproapele ca pe noi înșine⁶. Prin răspunsul

dat tânărului bogat, el ne-a învățat să nu fim egoiști⁷. Prin hrănirea celor 5.000 de oameni, El ne-a învățat să fim atenți la nevoile altora⁸. Iar prin cuvântarea de pe munte, El ne-a învățat să căutăm mai întâi împărăția lui Dumnezeu⁹.

În Lumea Nouă, Domnul înviat a declarat: „Voi cunoașteți lucrurile pe care trebuie să le faceți în Biserica Mea; căci lucrurile pe care voi M-ați văzut pe Mine că le fac, pe acelea trebuie să le faceți și voi; căci ceea ce voi M-ați văzut pe Mine că fac, tot aceea trebuie și voi să faceți”¹⁰.

Îi binecuvântăm pe alții când slujim în penumbra lui „Isus din Nazaret... care umbla din loc în loc, făcea bine”¹¹. Dumnezeu să ne binecuvânteze să găsim bucurie slujind Tatălui nostru din Cer când slujim copiilor Săi pe pământ.

NOTE

1. Moise 1:39.
2. William Shakespeare, *Henry al VIII-lea*, actul 3, scena 2, rândurile 456–458.
3. Doctrină și legăminte 64:34.
4. *Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* (2001), p. 164.
5. Luca 22:27.
6. Vezi Luca 10:30–37; vezi, de asemenea, Matei 22:39.
7. Vezi Matei 19:16–24; Marcu 10:17–25; Luca 18:18–25.
8. Vezi Matei 14:15–21; Marcu 6:31–44; Luca 9:10–17; Ioan 6:5–13.
9. Vezi Matei 6:33.
10. 3 Nefi 27:21.
11. Faptele apostolilor 10:38.

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

„[Domnul] nu va permite ca noi să eșuăm dacă ne facem partea. El ne va mări, chiar depășind talentele și aptitudinile noastre... Este una dintre cele mai dulci experiențe pe care le poate avea o ființă umană” (Ezra Taft Benson, în *Predarea, nu este chemare mare* [1999], p. 20). Gândiți-vă să împărtășiți o experiență când dumneavoastră sau cineva cunoscut ați simțit că Domnul v-a mărit talentele și aptitudinile. Invitați familia să împărtășească unele dintre experiențele lor pozitive când au răspuns „chemării Salvatorului de a sluji”.

TINERET

Slujirea în templu

Benjamin A.

Când am împlinit 17 ani am început să mă gândesc serios la viitorul meu și m-am rugat Tatălui Ceresc ce să fac să mă pregătesc să merg în misiune și să primesc Preoția lui Melhisedec. Am simțit că trebuie să merg la templu mai des, deoarece este casa Domnului și ar fi locul unde m-aș putea simți cel mai aproape de Tatăl meu Ceresc.

Așa că mi-am stabilit ca țel să fac 1.000 de botezuri într-un an. Chiar am simțit nevoia de a stabili acest țel, am postit să știu dacă era ceea ce trebuia să fac. Tatăl nostru Ceresc mi-a răspuns, iar eu am început să merg la templul Tampico, Mexic, în fiecare sâmbătă.

După ce am făcut 500 de botezuri, mi-am stabilit un țel de a face istoria familiei mele căutându-mi strămoșii și mi-a plăcut așa de mult să cercetez încât nici n-am putut dormi fiindcă tot căutam nume. Am găsit 50 de nume și opt generații din istoria familiei mele, am ajutat la munca în templu pentru toți strămoșii.

Am ajuns să fac peste 1.300 de botezuri și am absolvit seminarul, am primit Preoția lui Melhisedec, iar acum slujesc ca misionar cu timp deplin, care a fost unul dintre cele mai importante țeluri în viața mea.

COPII

Pot face ceva pentru ceilalți

Fiecare dintre noi poate face ceva pentru a-i ajuta pe ceilalți. Președintele Monson ne-a învățat că trebuie să-i iubim pe toți și să învățăm să știm cum să-i putem ajuta.

Când luați cina cu familia dumneavoastră, sugerați ca fiecare membru al familiei să împărtășească un lucru pe care l-a făcut pentru a sluji cuiva în acea zi. Scrieți experiențele slujirii dumneavoastră în jurnalul personal, în fiecare zi.

Să luăm atitudine în vreme de restriște

Studiați acest material și, dacă este potrivit, discutați-l cu surorile pe care le vizitați. Folosiți întrebările pentru a vă ajuta să le întăriți pe surori și pentru a face ca Societatea de Alinare să devină o parte activă în propria dumneavoastră viață.

Credință, Familie, Alinare

În calitate de învățătoare vizitatoare, unul dintre scopurile noastre este de a ajuta la întărirea familiilor și căminelor. Surorile pe care le vizităm trebuie să poată spune: „Dacă am probleme, știu că învățătoarele mele vizitatoare mă vor ajuta fără să aștepte să le cer ajutorul”. Pentru a putea sluji, avem responsabilitatea de a fi conștiente de nevoile surorilor pe care le vizităm. Când căutăm inspirație, vom ști cum să răspundem nevoilor spirituale și temporale ale fiecărei surori desemnate să o vizităm. Apoi, folosindu-ne timpul, îndemânările, talentele, rugăciunile cu credință și sprijinul spiritual și moral, putem oferi slujire plină de compasiune în vremuri de boală, deces și alte situații speciale¹.

Cu ajutorul rapoartelor de la învățătoarelor vizitatoare, președinția Societății de Alinare le identifică pe cele care au nevoi speciale din cauza unei boli fizice sau mentale, a urgențelor, nașterilor, deceselor, dizabilităților, singurătății sau altor provocări. Apoi, președinta Societății de Alinare raportează episcopului ce a aflat. Sub îndrumarea lui, ea

coordonează ajutorul acordat².

Ca învățătoare vizitatoare noi putem avea „motiv mare... să ne bucurăm” datorită „[binecuvântării] care ne-a fost dată nouă, și anume că noi am fost făcuți instrumente în mâinile lui Dumnezeu ca să înfăptuim această mare lucrare” (Alma 26:1, 3).

Din scripturi

Matei 22:37–40; Luca 10:29–37; Alma 26:1–4; Doctrină și legăminte 82:18–19

Din istoria noastră

În primii ani ai Bisericii, numărul membrilor era mic și concentrat. Membrii puteau răspunde imediat când cineva avea nevoie de ajutor. Astăzi, numărul membrilor a depășit 14 milioane și sunt răspândiți pe tot globul. Învățământul de acasă este o parte din planul Domnului de a oferi ajutor tuturor copiilor Lui.

„Singura metodă care poate oferi ajutor și mângâiere, într-o Biserică atât de răspândită dintr-o lume atât de variată, ar fi prin persoane care slujesc în preajma persoanelor nevoiașe”, a spus președintele

Henry B. Eyring, primul consilier în Prima Președinție.

„... Fiecare episcop și fiecare președinte de ramură are o președintă a Societății de Alinare pe care se bazează”, a continuat el. „Ea are învățătoare vizitatoare care cunosc încercările și nevoile fiecărei surori. Ea poate, cu ajutorul lor, să știe ce este în inima fiecărei persoane și a familiilor. Ea poate răspunde nevoilor și îl poate ajuta pe episcop în chemarea sa de a hrăni spiritual persoanele în parte și familiile”³.

NOTE

1. Vezi *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 95.1.; 96.2.
2. Vezi *Handbook 2*, 96.2.
3. Henry B. Eyring, în *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 110.

Ce pot face eu?

1. Îmi folosesc darurile și talentele pentru a binecuvânta pe alții?
2. Știu surorile de care am grijă că sunt gata să le ajut când se află în nevoie?

Pentru mai multe informații, accesați reliefsociety.lds.org.